

Bakalářská práce

Autorka: Jaroslava Dvořáková

Název: Společná východiska sociální práce a pedagogiky volného času a jejich specifické metody aplikované v salesiánském středisku v Českých Budějovicích.

Obhajoba: srpen/září 2013

Posudek vedoucího práce:

Předložená práce je opravenou verzí textu, který byl autorce při červnové obhajobě dán k dopracování. V tomto posudku se zaměřím tedy především na připomínky obsažené v posudku červnovém. Autorka v předložené práci jednodušeji, srozumitelněji a tedy pro práci použitelněji formuluje cíl - „najít společná východiska sociální práce a pedagogiky volného času se zaměřením na práci s dětmi a mládeží v nízkoprahovém zařízení Salesiánského střediska dětí a mládeže v Českých Budějovicích.“ Při této příležitosti ovšem připomínám, že oficiální název instituce na kterou se autorka zaměřuje je „Salesiánské středisko mládeže – dům dětí a mládeže České Budějovice“, autorka v názvu práce (a v prvním odstavci úvodu) uvádí Salesiánské středisko v Českých Budějovicích, ve druhém Salesiánské středisko dětí a mládeže v Českých Budějovicích (i v stručném abstraktu se vyskytují tři různé podoby názvu). Podobně i správnou zkratku (SaSM – DDM ČB) nepoužívá vždy důsledně (s. 39).

Autorka chce cíle dosáhnout analýzou odborné literatury a ověřit výzkumným šetřením v konkrétním zařízení, zda se zde nalezená a zformulovaná východiska obou disciplín uplatňují. V úvodu popsaná struktura práce je srozumitelná, pouze téma „salesiánská střediska“ v něm předchází tématu „společná východiska“ SP a PVČ, přičemž ve vlastním textu tomu tak není. Na konci úvodu pak formulace, že „bude provedeno výzkumné šetření, které potvrdí nebo vyvrátí sociální a pedagogické pojmy, ...“ asi není úplně šťastná, neboť šetření může potvrdit či vyvrátit používání pojmů či uplatňování jejich obsahu, nikoliv však vyvrátit pojmy samy. Podobných nepřesností je v práci více (např. věta na s. 9 „Sociální aspekty....“ také postrádá srozumitelnosti).

Kapitola o sociální práci (kap.2) doznala v přepracování pozitivních změn, autorka chvályhodně použila i další relevantní literaturu. Pouze bych připomněl, že pokud na počátku autorka uvádí definici SP (s. 9) jako pomoc klientovi, tak trochu pomíjí i to, že SP může být chápána jako řešení určitého společenského problému. Což autorka pak v citacích dále uvádí. Další definici pak uvádí na s. 10, když už tomu tak je, bylo by dobré definice uvést na jednom místě a nějak vyhodnotit. Z citace na s. 9. „Sociální pracovníci...“ pak autorka vyvozuje důležitost neustálého vzdělávání, tuto konsekvenci v daném textu nespátřuji. Třetí kapitola o PVČ doznala také pozitivní změny; ve čtvrté kapitole uvádí autorka čtyři charakteristiky společné SP i PVČ. Oproti původní verzi je už uvedeno

(byť stručně) jak k nim dospěla, nicméně za užitečné bych považoval explicitněji dovodit jejich existenci v obou disciplínách (např. animace v SP). U pojmu participace např. uvádí, že je mylné zaměňovat pojem participace s pojmem zapojení – jejich vzájemný vztah už ale nedoloží (v cit. lit. se uvádí, že participace je jednou z fází zapojení). V této souvislosti by mě zajímalo, zda role barmana, kterou pracovníci vytvořili (s.47) a kterou vykonává klient, patří spíše do pod pojem zapojení, či pojem participace (kám ji opakovaně řadí autorka a argumentuje s ní).

V závěru práce pak autorka uvádí, že výzkumné šetření potvrdilo teoretickou část práce, spíše bych to formuloval tak, že šetřením autorka zjistila, že pracovníci střediska ve své pedagogické i sociální práci pracují s oněmi čtyřmi charakteristikami které autorka teoreticky pojednala a na které se jich ptala.

K formální stránce – autorka v textu pečlivě a svědomitě odkazuje, nicméně pokud cituje Encyklopedii sociální práce, pak to činí nejednotně – někde uvádí jméno autora příslušného hesla, jinde pouze editora. U hesla NZDM pak jako autora uvádí (jak v textu tak v poznámce pod čarou) Miroslava Knappa, správné jméno je Kappl. Na s. 42 uvádí nejednotně „dona Bosca“ i „Dona Bosca“, oba výrazy pak opakovaně. Po stránce gramatické a korektorské autorka práci výrazně pozitivně pozměnila, práce se nyní řadí jistě k těm lepším mnou posuzovaným.

I když je zpracování celé problematiky ještě jistě rozvojeschopné, cením si práce kterou autorka v rámci dopracování odvedla a práci nyní doporučuji k obhajobě.

Alois Křišťan
V Českých Budějovicích
srpen 2013